

ning, at dens Opfyldelse, hvis Fordringen derefter rejstes paa det øvrige Arbejdsomraade, hvad der lader sig gøre med samme Motivering, vil medføre en fuldstændig Omvæltning i vort Samfund.

ad 3. At Bøder og Fængselsstraf strafferetligt paalægges de Entreprenører, som tillade eller fordrer Arbejde ud over de fastsatte Timer, eller som antage Arbejdere under den fastsatte Løn, hvorimod de Arbejdere, som i disse Henseender overtræde Loven, skulle være uden Ansvar, og Arbejdere, som bryde deres Arbejdsaftaler med den Entreprenør, som overholder Loven, ligesom hidtil kun skulle kunne indklages civilretligt til Erstatning, etablerer den tredje vigtige Forandring i vor bestaaende gældende Ret, efter hvilken Kontraktbrud fra begge Sider kun kunne gøres til Genstand for privat Erstatningsfølgemaal — en Forandring, som vi aldeles ikke kunne tiltræde.

ad 4. Fordringen om, at Garantier skulle stilles af Entreprenører for Stat og Kommune for Arbejdslønnens rettidige Udbetaling, frembyder ikke principielle Betæneligheder af en saadan Vækkelse som de andre Fordringer. En Lov derom vilde dog blive en Undtagelseslov, som vi netop af Hensyn til Arbejderne kun kunde give vor Tilslutning, hvor en virkelig Trang derved kunde afhjælpes. Efter hvad derom er ophlyst, tro vi ikke, at et saadant Forhold er til Stede, idet det ikke er ophlyst, at Arbejdere ere gaaede glip af deres Betaling ved Statens og Kommunens Entreprenørers Insolvens.

For saa vidt Lovforslagets Fremkomst maatte skyldes Ønsket om, at der ved Udbuddet af Licitationer og Afslutning af Kontrakter om offentlige Arbejder drages den

størst mulige Omsorg for, at Arbejdere ikke utilbørligen udmattes ved lang Arbejdstid eller lavt Bederlag for deres Ydelser, ere vi enige i dets Tendens, men Forslag til en Beslutning af Folketinget som den foranstaaende finde vi ikke, at der er Grund til at stille, saa længe der ikke foreligger bestemte Fakta, til hvilke en saadan kan støtte sig.

I øvrigt mene vi i al Almindelighed, at Arbejderne, som den ene kontraherende Part, kunne varetage deres Interesser og i Virkeligheden under normale Arbejdsforhold varetage dem med langt større Virkning end den, som kan opnaas igennem selv den stærkeste udtalte Opfordring fra Folketinget.

I Henhold til ovenstaaende Betragtninger foreslaar Udvalgets Flertal (P. Holm, Hørdum, N. Jensen, P. Sjørgensen, S. Sjørgensen, S. Lund, C. Nielsen, P. Nielsen og Trier), at Folketinget afslutter den foreliggende Sag med at vedtage følgende Udtalelse:

Idet Folketinget opfordrer Regeringen til ved alt Statsarbejde, der bortliciteres,

1) at drage Omsorg for,

at de af Entreprenørerne selskabsatte Arbejderses Tilgodehavende udbetales dem til den ved Kontrakt fastsatte Tid, og

at Arbejdslønnen ikke trykkes ned under den, der i Praxis paa det foreliggende Omraade ellers maa siges at være hjemlet,

samt

2) af Hensyn til de mindre Arbejdsgivere paa dertil egnede Omraader saa vidt muligt at udbyde Arbejdet fagvis,

gaar Tinget over til Dagsordenen.

N. Anderjen (Listed N. 3. B.).

Bramsen.

P. Holm.

Hørdum.

N. Jensen,
Formand.

P. Sjørgensen,
Sekretær.

S. Sjørgensen.

S. Lund.

C. Nielsen.

P. Nielsen.

Trier,
Ordfører.